

diskussion om, om et glas er halvfuldt eller halvtomt, og der kan være stort set det samme i glasset.

Vi har fra starten været indstillet på, at det her måtte være et både-og. Spørgsmålet var, hvad udgangspunktet skulle være, og vi havde dengang og har vel egentlig også i dag radikale folketingsmedlemmer, som synes, at udgangspunktet burde være de lukkede døre, fordi det her var at ligne med en efterforskning. Men den høring, vi har haft, har så ført til en endnu større grad af enighed i den radikale folketingsgruppe om, at udgangspunktet må være åbenhed med mulighed for at lukke i visse situationer.

Jeg vil godt kvittere for den bevægelse, som jeg føler har fundet sted også i andre folketingsgrupper, og jeg håber, at også den sidste form for skepsis kommer med, nemlig at Det Konservative Folkeparti vil være med i en konsensus, hvor vi får listet de undtagelser op, der skal være, og på den måde kan nå til en bred enighed om disse ting.

En af dem, der virkelig bad om åbenhed i tamilundersøgelsen, var faktisk den tidligere konservative justitsminister Erik Ninn-Hansen, som mente, at det var en krænkelse af hans menneskerettigheder, og som sagde, at han ville gå til Strasbourg, Kommissionen og Domstolen, hvis undersøgelsen ikke blev åben. Så lad os håbe, at vi kan finde enighed dér.

Jeg skal gøre et par bemærkninger om en af udvidelsesmulighederne, som vi står over for, nemlig at vi udvider undersøgelsesområdet til også at omfatte statslige og andre virksomheder, og jeg skal kvittere for et notat, som vi har fået fra Justitsministeriet. Det ligger som bilag 7, og det lægger op til, og det er jeg helt enig i efter et første studium af notatet, en række ændringsforslag i det lovforslag, vi har liggende her.

Det ser jeg gerne, at vi arbejder målrettet videre med, sådan at vi når at blive færdige i denne folketingssamling, som jo ikke er helt så lang og fyldt med helt så mange arbejdsdage som ellers. Vi skulle i hvert fald gerne være færdige med det her til begyndelsen af maj, for vi får brug for det, er jeg bange for, så lad os se at få vedtaget loven.

Formanden:

Hr. Arne Melchior har fået lov at komme ind som ordfører på dette tidspunkt.

Arne Melchior (CD):

Jeg siger tak til Fremskridtspartiets og Enhedslistens ordførere for, at de har givet mig denne tilladelse, og jeg kan gøre det kort.

Jeg er på CD's vegne allermest enig i den tale, som hr. Hans Engell har holdt på De Konservatives vegne. Vi har været glade for de grundige forhandlinger, der har været. Vi ser på spørgsmålet om dommere, ligesom De Konservative gør. Det er afgørende vigtigt, føler vi, at der ikke må være bare færtten af dom i et undersøgelsesresultat.

Ligeledes er vi enige om i hvert fald som udgangspunkt helst permanent at have lukkede døre. Det har den socialdemokratiske ordfører også været inde på. Det er det resultat, som vi helst ser, men selvfølgelig deltager vi fortsat i de forhandlinger, der nu igen skal være i Udvalget for Forretningsordenen, og vil være meget bidragende, som vi næsten altid er, til at søge et kompromis, og vi er sikre på, at det kan nås.

Kirsten Jacobsen (FP):

Som andre ordførere har sagt, er det i hvert fald et forslag, som har været drøftet rigtig intenst, og som har været behandlet grundigt. Debatten viser også, at hele Folketinget er optaget af at finde en løsning på det her, og jeg er enig med de ordførere, som har sagt, at de håber, vi finder den i denne samling.

Det er trods alt nu 4 ½ år siden, vi fik et brev fra Højesterets præsident, og Folketinget har faktisk lige siden været lammet med hensyn til at kunne undersøge sager. Vi har jo en sag, som vi ser resultatet af på fredag. Den var der meget diskussion om.

Jeg vil godt sige, at jeg har indtrykket af, at der er meget bred enighed om store dele af dette problemkompleks, og det er godt, men så er der altså nogle hurdler, hvor vandene skilles. Jeg tror ikke, det hjælper, at man siger, at så tager vi en måned eller noget mere, for jeg tror, det er nogle principielle forskelle. Selv om man skal appellere til Det Konservative Folkeparti om at overveje deres modstand mod åbne døre, tror jeg ærlig talt, at de er meget fastlåst på det punkt.

I Fremskridtspartiet mener vi, at der som hovedregel bør være åbne døre, naturligvis med den mulighed, at de skal kunne lukkes, hvis dommeren finder det rigtigt.

Dernæst mener vi også, at dommere nu engang er dem, som er bedst til at lede det